

รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ทำให้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลทางการเมืองถูกจำกัดด้วยการห้ามมิให้มีการชุมนุมในบางพื้นที่อันเป็นการข่มขู่คุกคามประชาชนให้หวาดกลัวจนไม่อาจจะใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลได้ต่อไป ซึ่งส่งผลให้ผู้ชุมนุมกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดงที่ชุมนุมบริเวณหน้ารัฐสภา กลุ่มผู้ชุมนุมพลังธรรมาธิปไตยและกลุ่มผู้ชุมนุมสภาเกษตรกรแห่งชาติที่ชุมนุมบริเวณท้องสนามหลวง ซึ่งใช้สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบและปราศจากอาวุธก่อนที่พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ จะประกาศใช้ ต้องยุติการชุมนุม ผู้ร้องเห็นว่า การประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวนี้เป็นการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นโมฆะขณะที่ยังไม่เกิดเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น จึงเป็นการบังคับใช้กฎหมายอย่างไม่มีความเหมาะสม ไม่มีปัจจัยและเงื่อนไขที่เพียงพอ ขัดต่อหลักความเสมอภาค เพราะบังคับใช้กับกลุ่มคนบางกลุ่มและบางพื้นที่ อีกทั้งเป็นการใช้อำนาจอธิปไตยของคนส่วนน้อยลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของบุคคลทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ขัดต่อหลักนิติธรรมจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ดังนั้น การที่รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีมติคณะรัฐมนตรีให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ อันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญไต่สวนฉุกเฉินและคุ้มครองชั่วคราวกรณีรัฐบาลออกประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ขอให้เพิกถอนสิทธิทางการเมืองของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีทั้งคณะเป็นเวลา ๕ ปี และขอให้ยุบพรรคเพื่อไทยและพรรคร่วมรัฐบาลที่ได้ร่วมกันประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

- ๓ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรีในการประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ในบางเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น เป็นการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยกเลิกพระราชบัญญัติดังกล่าว มิใช่เป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้บุคคลเลิกกระทำการใด ๆ อันเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

โดยจรรยา อินทจรรย์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๖)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ